

Šuplje Cisterne
(Broken Cisterns)
propovjedano u Jeffersonville
na dan 26. Srpnja 1964

Pustite nas da molimo. Gospode, mi vjerujemo sada. Mi vjerujemo u Sina Božijeg i radi toga primamo kroz Njega vječni Život. Danas popodne odnosno večeras sastali smo se ponovo na Božiju Službu. Mi vjerujemo Tebi, da si nam Poruku i to što se večeras treba reći, dao. Mi vjerujemo Tebi, Gospode, i čeznemo za Tobom. Ti si rekao: „ ali koji se nadaju Gospodu, dobijaju novu snagu, podižu se na krilima kao orlovi.“ Mi molimo to, o Bože, da nam Ti vačeras ovu podižiću silu daješ, dok te mi čekamo.

Mi Ti se zahvaljujemo za ove Ljude; za to, što oni Tebi znače i za to što oni meni znače. Za to zahvaljujem Ti se, Oče. Oni su Tvoji Dragulji. Ja molim, o Bože, da im se večeras tako prikažeš, kao što im treba. Ako su bolesni ovdje – neka budu izliječeni. Ako neko ima Sumnju u svojim Mislima, onda daruj mu razjasnost, Gospode. Razveseli nas jednostavno sa Tvojom Prisutnosti i Tvojim Blagoslovima, jer su nama potrebni, Gospode. TI si sve, što nam treba, jer bez tebe nemožemo ništa učiniti.

Mi molimo, da uzmeš za sve naše Zahvalnosti, što Si nam učinio. U Ime Isusa Krista gledamo na Tvoje Blagoslove. Amen. Vi možete sjesti.

Ove Nedjeljne Večeri je malo hladnije ovdje nego prošle. Mi smo našoj Braći, koji su tako vjerno na ugradbi Klime radili, zahvalni. Dvoje ili troje njih ja poznajem. Brata Mike Egana vidim tamo. Brat Mike i Brat Sothmann, Brat Roy Robenson, verujem, i Brat Wood su ovdje skupa sa drugima tvrdo radili i trudili se, da je ugrade, da ja večeras ovu Poruku mogu donijeti. Mi smo zahvalni tome. Ako Gospod želi, želim iduće Nedjelje ujutro imati Božju Službu liječenja i moliti za bolesne. To Jutro će biti određeno za Službu liječenja, ako Gospod da.

Jutros sam primijetio brojne Maramica ovdje i ja sam nad njima molio. Dok ste vi molili i pijevali, molio sam ja nad Maramicama, i večeras će ih biti još više.

Mi vjerujemo, da Bog liječi Bolesne, i ima puno ogromnih Svijedočanstva o liječenju između nas i na cijelom Svijetu. Tome smo zahvalni.

Zato što ću ja za nekoliko biti odsutan i što smo se mi toliko sa Poukom i Porukom zauzeli, mislio sam, da bi bilo dobro, da iduće Nedjelje održimo Božju Službu liječenja i da molimo za bolesne. Mi imamo Pouzdanost, da će nam Bog dati jedno divno Vrijeme.

Mnogi od vas moraju još večeras ostaviti puno Milja iza sebe. Danas sam govorio k nekoliko Grupa u Blue Boar Cafeteriji, gdje sam jeo; mnogim finim Ljudima. Držao sam njihove Ruke i pričao s njima, s Ljudima, koje do sada još nisam poznavao, koji ali ovdje k crkvi dolaze. Zahvalan

sam za ovake prijatelje želim svakom od vas pojedino zahvaliti. Neki od njih su ubrali Kupine i donijeli ih nama. Netko nam je donio Kantu Sirupa odnosno Soka. Mislim, tako nešto je bilo. Vi ne znate, što to nama znači. Ujutro se ustanem, idem iz Kuće, i nekada je nešto tu.

Jednog Jutra je došao jedan Brat, kojemu je stvarno bilo slabo. On nije imao Odjeću i želio, da ja idem s njim, da je dobavi. Kada sam izašao vani, posrnuo sam skoro preko jedne Košare sa Kupinama, koja je bila tu. Pitao sam: „Jesili ti ove Kupine donio?“ On je odgovorio: „Ne, ja sa tim nemam ništa. Ja sam već pred Zoru bio ovdje, i tu su već bile.“ To je bio moj dragi Brat Ruddel, koji mi ih je donio. Ove Stvari cijenim ja puno.

Billy Paul je maloprije spomenuo, da se na ovom Sastanku večeras podi-gla jedna ljubavna Žrtva za mene. Ja vam se zahvaljujem za to. Ali ja ne želim, da vi to činite. Ja cijenim vaš Trud i sve drugo jako, ali to niste trebali. Gospod vas blagoslovio. Vi znate, Biblija kaže: „ Kad učiniste jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste.“

Ja sam vam veoma jasno o Poruci govorio. **Neki Ljudi imaju možda Utisak, da ja mislim, Isus će ujutro ili već večeras doći. To i činim! Ja ne kažem, da će tako biti. Možda neće ni idući Tjedan još doći, nego tek iduće Godine. Može još deset Godina trajati. Ja ne znam, kada će On doći, ali ja želim, da vi jedno uvijek u Pameti zadržite: Budite svaki Minut i u svaku Uru spremni. Ako On danas ne dođe, onda bi moglo biti sutra. Zadržite dakle to u Sjećanju, da će On doći.** Ja ne znam, kada će moja zadnja Ura na ovoj Zemlji biti, ni nitko od nas to ne zna. Nitko od nas ne zna, Kada će On doći. Po Njegovoj vlastitoj Riječi nezna to ni On sam. ON reče, da samo Otac zna, kada će On doći; i da to čak ni Sin ne zna. To će biti, kada Ga Bog nama pošalje. Ali mi ćemo držati pogled na Njega dok dođe. Ako On u mojoj Generaciji ne dođe, onda možda u idućoj. Ako On u toj ne dođe, onda će doći u idućoj. Ali ja za mene nemogu skoro vidjeti, da je još Vremena preostalo. Kako ja to vidim, moglo bi se svaki Minut desiti. To ne znači, da ćete vi vidjeti, kako se Nebo pretvara itd. O *tom* Dolasku ja sada ne govorim. Ja se odnosim na Uznesenje.

Vidite, On, dolazi tri puta. On dolazi u tri Sinovna znaka. ON dolazi u jednom trostrukom načinu, kao Otac, Sin, Sveti Duh, i uvijek je On isti Krist, svaki put isti Bog.

Mi znamo, da je On došao i donio tri milosna Djela: Opravdanje, Osvećenje, Kršćenje Svetim Duhom. U Bogu se sve nalazi u „tri“ svoje savršenstvo. Tako je On došao prvi put, da Svoju Nevijestu spasi, drugi put doći će On, da Svoju Nevijestu kroz Uznesenje odnese; po treći put doći će On sa Svojom Nevijestom – Kralj i Kraljica. Taj Dolazak očekiva puno Ljudi. Dakle ako On sada dođe, to neće skoro nitko znati. Samo oni, koji su spremni, će znati, kada će On doći. Nestat će jednostavno Ljudi.

Neće se znati, što se s njima desilo. Za jedan Trenutak bit će dignuti. Bit će prijavljeni da su nestali. Ali oni će bit u jednom Momentu, u jednom Trenutku, pretvoreni. Budite u svako Doba za to spremni. Bit će strašno, ako bude jednog Jutra netko svoj nedostao, i nitko ga ne nađe. Nebili bilo više nego strašno znati, da je prošlo i da ste vi ostali? Stanite jednostavno pred Bogom!

Idućeg Tjedna, ako Gospod da, u Ponedjeljak do osam Dana, ako Bog da, vodim moju Obitelj u Arizonu, gdje Djeca idu u Školu, i dolazim opet natrag.

Ja ne idem, da bih tamo ostao, jer ja tamo nemam Sastanke, za koje bi morao ostati. U Arizoni skoro i nisam, ja sam uvijek negdje u Putu. Idući Ponedjeljak vodim moju Ženu tamo i dolazim opet natrag. Oдавde onda odlazim u British Columbiju i onda u Colorado. Kratko pred Božić odlazim sasvim kratko u Arizonu natrag, možda dva, tri Dana uzeti moju Obitelj, da božićne Blagdane ovdje sprovedemo. Tako Gospod hoće, bit će u Tjednu do nove Godine ovdje Sastanci.

Takoreći sam deset puta više ovdje nego tamo. Mi tamo nemamo ni crkву ni Božiju Službu. Tu nema ništa o crkvenim Božjim Službama. Zato je to tako loše: ja nemam Mjesto, gdje bi mogao Djecu slati, da čuju ovu Poruku, kao što ih vaša Djeca ovdje čuju. To je jedan Nedostatak, kojega mi imamo. Ali svi se osjećaju tamo od Zdravlja bolje. Klima je vruća i suha, i Djeca izgleda su zdravija. Ja nisam dovoljno dugo tamo da bih znao, jeli zdravo ili ne. Uvijek sam u Putu – ja mislim, ja sam kao Pješak rođen. Moja Žena me naziva kao „nemirni Vjetar“ odnosno „leteći Pjesak“, ili bilo kako se reče. Ja znam, da je ona ovdje i da ću iza Božje Službe to čuti. Vi svi znate, što ja mislim. Sa drugim Riječima: Ja sam uvijek u Pokretu. Ja sam sada dvadesetidvije Godine oženjen i nekada mislim, da sam doma Stranac, zato što moram uvijek biti na Putu. Ali ja držim Pogled na ono Vrijeme, kada se budemo jednog Dana u Domovini naselili. Sada ali smo mi još u sredini Borbe; radi toga želimo u Molitvi biti.

Ne zaboravite, u iduću Nedjelju u Jutro, ako Gospod hoće, da dovedete bolesne i jadne. Dođite na vrijeme i sjednite na svoja Mjesta. Možda će biti takva brojnost za koju se treba moliti, tako da ćemo morati molitvene Karte podijeliti. Ako ih ne bude toliko puno, nećemo dijeliti molitvene Karte. Ali ako dovoljno – dva, tri duceta – bude ovdje, da možemo činiti molitveni Red, onda ćemo podijeliti molitvene Karte. To će biti od prilike jednu Uru prije Božje Službe.

Od prilike u 8.00 do 8.30 otvori će se Kapele i molitvene Karte će se podijeliti. Vidite, da i vi sami dođete i da svoje dovedete. Dovedite ih sa sobom ovdje. Bit će udobno i hladno u Kapeli. Ako su bolesni, mi ćemo sve učiniti, što možemo, da za njih molimo. Još jednom vam se zahvaljujem za ljubavnu Žrtvu.

Sada ćemo iz Božje Riječi čitati i za događaj bićemo spremni, kada On opet se spusti, da nam da svoju Riječ. Mi znamo, da možemo biblijski Tekst čitati, ali Bog nam mora povezanost otkriti. Mi možemo uzeti jedan biblijski Tekst, Bog ali mora nam Sastav otkriti.

Dok vi sada u Jeremiji druga glava, otvarate želim još reći, da sam sretan, Brata Lee Vayle, jednog vijernog Brata u Gospodu, kod nas imati i još jednog Brata, na čije Ime se ne mogu sjetiti. To je Brat Willard Crase. Braću iz Arkansasa sam isto vidio: Brata John i one iz Okolice Popular Buffa; isto Brata Blair, Brata Jakson, Brata Ruddel i mnoge druge, da ih sve i ne mogu spomenuti. Ja bih želio, da spomenem svako Ime, ali mi to nije moguće. Vi to razumijete. Ovdje vidim da Brat Ben Bryant sjedi. Obično se on nalazi u Kutu i pojača to, što ja rečem, sa njegovim „ Amen“. Svak pozna Bena po njegovom Glasu.

Jednom smo bili u Kaliforniji, i ja sam tu propovijedao Baptistima u toj Dolini. Oni su tu bili jedan veliki Šator razapeli, i između njih je bilo puno visoko vidjenih Baptista. Od nikuda nisam mogao ni nedan jedini „Amen“ čuti. Bojao sam se, da nekom od tih Žena nebi Farba s Lica opala. I znate što, odjednom sam vidio, da jedan par Noga od prilike ovako u Zrak idu i isto dvije velike Ruke, da se je crna kosa krenula i neko je povikao: „A-amen!“ Pogledao sam tamo i pitao: „Ben! Otkuda dolaziš?“ Njegovo „Amen“ je stvarno dobro sjedalo.

Ja vidim, da ga gleda svoja Žena. Dakle, on gubi već malo od njegove crne Kose, ali to je u redu. Ne mari za tim. Ja sam svoju već dugo izgubio.

Ne zaboravite moliti. Mislite na to, dok se mi sada prvom Dijelu Božje Službe okrećemo: kada mi ovu Riječ čitamo, Bog će Svoju Riječ blagosloviti. Neće se prazna vratiti k Njemu, nego će učiniti, to za čega ju je On poslao. Ja znam, kad ja tu Riječ čitam, činim uvijek pravno. Kada ja tu Riječ čitam, Bog će Svoju Riječ poštovati.

Pustite nas dakle puni Poštovanja ispred Njegove Riječi ustati i Jeremiji 2, 12- 13 čitati: „*Čudite se tome, Nebesa, i zgrozite se i upropastite se!*“ *Veli Gospodin. „Jer dva Zla učini moj Narod: Ostaviše Mmene, Izvor žive Vode, iskopaše sebi Studence, studence isprovaljivane koji ne mogu da drže Vode!“*

Pustite da pognemo Glave. Skupocijeni Bože, Tvoja Riječ se čitala i mi molimo, da Ti blagosloviš ovu Riječi da nam Ti večeras prema tome pokažeš paralelu, dok mi prošla Vremena posmatramo i Izrael kao Primjer uzimamo, Kao što nas Biblija uči. Po tome možemo vidjeti, što si Ti nad njima činio, kad su slušali Riječ, i isto, kako si Ti s njima postupao, kada nisu slušali Riječ. Mi učimo iz toga, što mi trebamo činiti. Radi toga molimo, da Ti večeras na jedan naročit Način sa nama govoriš, da mi doznamo, kako da mi u ovome Vremenu, u kojemu živimo i koje nam se jutros tumačilo, postupamo, jer mi to molimo u Ime Isusa. Amen. Vi možete sjes-

ti.

Večeras ja želim o Temi „Šuplje Cisterne“ govoriti.

Izrael je učinio dvije strašne Stvari: Bog je rekao, da su se od Njega, Izvora Života, odklonili i da su sebi šuplje Cisterne iskopali, da iz njih piju.

Razlog, zašto sam ja o ovoj Temi sam razmišljao, je u tome, da uz to paše, što ja jutros o Vremenu, u kojemu mi živimo, i o Stvari za koju se borimo, govorim.

Mi smatramo Izrael kao Primjer toga, da Bog, takav, kakav je uvijek mora ostati. Postoji samo jedno, po čemu je uopće Bog bio čašćen: to je bio Negov Put, kojega je On svom Narodu pripremio. Kad su skrenuli s ovog Puta, kroz to je Bog bio nepočašćen. Bog je pustio da narod pati zato što su se od toga odrekli, od toga što im je On zapovijedio, sve jedno, što je to bilo. ON im je čak i Zakon dao: „Ne dirajte u to! Ne činite to! Ne jedite to!“ Nije to bilo radi toga, što je On bio srdit, kada bi to činili, nego što je bilo naopak, što nisu držali Uputstva Njegova. Nemože nikada jedan Zakon bez Kazne za Nemaru Zakona biti. Ako nema Kazne, nema smisla Zakon nego tek onda, kada Zakon zaprijeti Kaznom.

Mi ustanovljujamo: Da to što su onda učinili, odgovara tome, što Ljudi danas u crkvama čine.

Mi vidimo ovdje nešto osobito. Nekome to izgleda čudno, da je On rekao: „Vi ste si sami iskopali Studenice – šuplje Cisterne.“ Možda neznaju neki od vas, što je jedna Cisterna. Koliko vas zna? Većina vas. Ako ste ikada na jednoj Farmi odrasli, onda znate, što je jedna Cisterna. Ja još znam, da sam jakom često dovoljno Insekata dolje progutao, kada sam pio iz nje, i zato znam, što je jedna Cisterna. Ja propovijedam u jednom seoskom Području, gdje se je imalo velikih Spremnika punih cisternske – Vode. To je bila kišna Voda, i kada bi duže unutra stajala, upali bi noću Insekti unutra. Radi toga znam, što je Voda iz Cisterne.

Jedna Cisterna je jedan Spremnik za Vodu, koji se iskopa iz Zemlje, namjesto jedne Studenice. Gdje Ljudi nemaju Izvor, grade si Cisternu. Drugim Riječima: Jedna Cisterna je od Ljudi učinjeni Spremnik ili samoučinjena Cisterna, koja je iskopana u Zemlji, da se u njoj Voda sakupi, koja se upotrebljava. Nekada kao Voda za pranje, nekada kao pitka Voda ili za druge Svrhe. Prije smo uzimali Vodu samo iz jedne Cisterne. Mi smo imali jednu staru Cisternu, sa jednim malim Kantama vadila iz Cisterne.

Mi primjećujemo, da ima nešto, po čemu se jedna Cisterna od jednog Studenca razlikuje Jedna Cisterna se izprazni, ona se ne može sama opet napuniti. Na Cisternu se ne može pouzdati. Ona je od Kiše ovisna, koja pada u razna godišnja Doba. Obično se napuni Vodom, koja se zimi od Snijega i Kiše skuplja. Ako ona ne dobije tu Vodu, onda nemate Vode. To je to. Ona presuši i nemože se sama napuniti. Stara Cisterna nemože se

od sebe napuniti, ona se puni od Kiše koja pada.

Ja želim, da vi još nešto kod jedne Cisterne pripazite. Obično je tako, kao što je i kod naše bilo. Obično je Sjenik dva puta veći nego Kuća, i bilo je uobičajeno, da se Voda sa Sjenika u Cisternu vodila. Ja se još sjećam na onu staru cisternsku Gustijernu, koju smo mi imali i u koju je Voda sa Sjenika kroz Cijevi dolje tekla. Sa Sjenika se je punila, tu gdje su bile sve Životinje u Štali, i gdje se je u suho Doba sva Prljavština seljačke Kuće na Krovu Sjenika skupljala. Kada bi onda došla Kiša, saprala bi sve s Krova u jedan od Ljudi napravljeni Žlijeb i od tuda u jednu od Ljudi napravljenju Cisternu. Ako iz toga ne izide nešto prljavo, onda ne znam, kakve vi imate Cisterne! Da! Sve to je od Ljudi učinjeno i tako je prljavo, da ne može gore biti.

Na jednom smo imali jedan Filter od Platna. Znete li uopće, što je to bilo? Morala se je jedna Krpa kao Filter uzeti, da se svi Insekti koji su sa Sjenika i okolo upadli u Cisternu procijede. Mi smo uzimali uvijek Cijedilo od Platna, da cijedimo sve to. Naravno da nismo mogli cijelu Prljavštinu s tim dignuti. Samo su velike Bube ostale zapete u Krpi, koje su bile u nju upale. Bube su ostale zapete, ali njihov Sok je išao u Vodu. Od jedne prljave stare Cisterne imalo se stvarno nešto odvratno.

Čim se Voda nekoliko Dana u njoj nalazi, već je ustajala. Ostavili smo li Vodu, pokvari se i napuni se žabama, Gušterima, Zmijama i punoglavcima, koje smo mi „Klimavi Repovi“ zvali. To nisu Paraziti. Ja ne znam, kako se nazivaju, ali ove male Stvari žive u Vodi. Mi smo ih zvali „Klimavi Repovi“. Vi znate, što je sa tim mišljeno. Koliko vas zna, o čemu ja govorim? Naravno, svi vi Ljudi iz Sela znate za to. Kad je potpuno pokvarena, zadržavaju se sve Životinje u njoj, koje vole pokvarenu Vodu. To dolazi stvarno od toga, što je pokvarena. Zato što je pokvarena, vuče Životinje, koje pokvareno vole.

To je puno slično sa našim Crkvama danas. Ja mislim, da smo i mi nešto napustili. Jedan od velikih Grijeha, koji su od crkve danas počinjeni, postoje u tome, da su Ga, Izvor žive Vode, kao i Izrael onda, napustili i si od Ljudi učinjene Cisterne iskopali. One su postale kao Stan svih, koji vole takvu Vrstu Vode. Gušteri, Žabe i sve Vrste prljavih Klica žive unutra, jer je to od Ljudi učinjeni Spremnik, i u njemu se zadržavaju sve ove Stvari. To je jedan Primjer na naše Denominacije danas.

„Dakle“, kažete vi, Brate Branhamo, zašto lupać tako tvrdo po Ljudima?“ Mora se tu lupiti. **Bježite od nje, jer konačno će stvoriti Žig Zvijeri. Mislite na to, to je Istina! To će biti Žig Životinjski; Denominacije vode točno tamo. To je već sada u putu, da se ogromno prisili.**

Gledajte, u starorimskom Carstvo vodilo ih je baš to na Znak odpada. Vi ste ustanovili, da bez Žig Životinje nije nitko mogao kupovati ni prodavati. Čovjek ga morao imati.

Bit će samo dvije Grupe Ljudi na Zemlji: Onih sa pečatom Božijim i onih sa Žigom Zveri! Čovjek će morati jedno ili drugo imati. Bit će Propad jedan Znak Religije—jedne otpadne Religije.

Životinji će biti Naslika načinjena. Dok se mi s tim zauzimamo, ustanovili smo, da je Rim ta Životinja bio, i uvijek će biti. Točno. Nema nikakve Mogućnosti, da je nešto drugo nego Rim.

Šta je Rim učinio? Od poganinskog je postao papinski Rim, i to je organiziralo jedan Sistem, jedan univerzalni Sistem, kroz koji je svak u ovu jednu Religiju bio prisiljen ili je bio izložen Smrtnoj presudi. To je osobito, da ove Ujedinjene Države izlaze na pogled, i slične su jednom Jagnjetu. Jagnje ima dva mala Roga – građanska i religiozna Prava. Nakon nekoliko Vremena, tako ustanovljavamo govorilo Jagnje kao jedan Aždaha i izvršilo svu Moć koju je Aždaha imao prije (Otkr. 13, 11-18). Biblija nam izjavljuje, da se reklo: „Da načine ikonu Zvijeri.“ Jedna Nadslika je isto kao Slika od nečega drugog. Baš sada možemo posmatrati, da Crkva u njenom propadnom Stanju formira crkveno Vijeće koje je Nadslika od m oći Rima i koja će Ljudima isto nadsiliti, kao što je poganinski odnosno papinski Rim činio. Nema druga Mogućnost, ništa drugo, nego ovo je Istina.

Ja to u mom vremenskom Dobu napadam, u mom Vremenu, dakle zato, što se protiv toga mora nešto poduzeti. Poziv ide: „Izlazite iz nje, Moj Narode, da nemate Dio od njenih Grijeha!“

Ja to uspoređujem sa ovim prljavim Cisternama. ON je stvarno Studenac Života; On je živa Voda. Ljudi napuštaju to i kopaju si sebi Cisterne, koje mogu samo Prljavštinu držati. To je jedino, što uzimaju. Točno to čine Denominacije. One primaju sve, što dolazi i k njima prilazi. One su spremne, njih uzeti, ako imaju Novac ili ako se na jedan određeni Način oblače. Sve jedno, ko su oni i odkuda su, oni se jednostavno uzimaju.

Mi dalje ustanovljavamo, da se ovaj Žig Životinjski, koji je formiran, odnosi na Ameriku, koji ima Broj *trinaest*. Počelo je sa trinaest Kolonija, sa jednom Zastavom, koja je trinaest Zvijezda i trinaest Crta imala, i pojavljuje se čak u Otkr., Glavi 13. Osim toga bila je Amerika uvijek kao Žena predstavljena, čak i na našim Kovanicama. Čak i Glava Indijanaca na Peniju predstavlja Profil jedne Žene. Mi to znamo i poznamo i Priču o tome. Sve, Zvono Slobode, Kip Slobode i sve drugo simbolizira jednu Ženu – jednu Ženu i Broj 13.

Dakle, divno je, takve Stvari vidjeti. Na Osnovu jednog Otkrića od Boga odnosno jedne Vizije 1933 prorekao sam, da će se u zadnje Vrijeme desiti sedam Stvari. Jedno od toga je bilo, da će Mussolini postati Diktator – što se je i desilo - , da će u Etiopiji to doznati i da će to prihvatiti. Duh je također rekao: „Padnuti će pod njegovom Poduzetnosti.“ Interesiralo bi me, dali je ovdje u Kapeli neko, ko me je prije mnogo, mnogo Godina čuo

da to govorim, kada sam ovdje u Redman`'s Dvorani propovijedao. Dali je večeras neko u Zgradi, ko je to doživio, kada sam ja to u Redman`'s Dvorani propovijedao i kada je neko N.R.A. poslao; tada još na samom Početku službenog Doba Roosevelta. Ja mislim, da nije niko ovdje. Jeli neko prisutan? Da, jedna Osoba. Tamo je neko: Mrs. Wilson; sjećam vas se. I moja Žena, koja pozadi sjedi, bila je prisutna. Dvoje ih je ostalo iz stare Generacije onih Dana. Onda se je reklo, da je NRA Žig Životinje, usprotivio sam: „Ona sa tim nema ništa. Ni u najmanjem. Žig Životinje ne dolazi odavde, to dolazi iz Rima, i radi toga nemože ona imati Žig Životinje.“

Sjećaj te se, ove Stvari su se rekle, i da će Adolf Hitler tajanstveno završiti, da će Ujedinjenim Državama Rat proglasiti, da će jednu veliku betonsku Građevinu podići, da, čak i unutra živjeti i da će Amerikanci tu strašni Poraz doživjeti. To je bila Sigfridova- Linija. Ja sam to jedanaest Godina, prije nago su ga sagradili rekao; da će on naći svoj Kraj i da će Države dobiti Rat.

Osim toga sam govorio i o tome, da će doći i tri „izam“: Nacizam, Fašizam, Komunizam. Objasnio sam: „Oni će svi završiti u Komunizmu. Rusija će sve u Komunizam uzeti.“

Dalje sam rekao: „Naučnost će takvu Naprednost učiniti, i nekoliko će ih tako mudro postati, da će puno Stvari, čak i jedan Automobil u Obliku jednog Jaja pronaći, koji će imati stakleni Krov i da se neće s Volanom nego na drugi Način voziti.“ Oni imaju taj Auto.

Rekao sam osim toga: Moral naših Žena će na tako nizak Stepenn spanuti, da će biti Sramota za sve Nacije. One će nositi mušku Odjeću, da će sve više Odjeće skinuti, dok se stvarno dođe do toga, da samo još svoju donju Robu nose i ne više, dok konačno samo još List od Smokve budu nose. » Dali ste vidjeli, da je u Life- Magacinu zadnjeg Mjeseca bila slikana jedna Žena, koja je nosila List od Smokve? To je ta nova Haljina, odnosno nova « Odora», koja se sada nosi navečer. Ona je prozirna i može se njeno Tjelo vidjeti, jer Smokvini Listovi pokrivaju samo jedno određeno Mjesto. One imaju kupaće Kostime bez Naramenica, golišaju svoje Tjelo. Sve te Stvari su se desile. Onda sam rekao: „Vidio sam jednu Ženu da iz Ujedinjenih Država izlazi, koja je kao jedna moćna Kraljica ili kao nešto slično izgledala. Bila je lijepa za vidjeti, ali zla u svom Srcu. Ona je dosegla, da Nacija s njom jednostopno ide.“

„Ali,“ rekao sam, „konačno zapovijedio mi je On, da pogledam opet na Istok. Kad sam to učinio, izgledalo je kao da je Svijet eksplodirao. Do kuda sam mogao vidjeti, bili su samo zgorjeni Korjeni i Kamenje, koji su kroz Eksploziju iz Zemlje bili razoreni. To se treba prije kraja Svijeta desiti.“ Pet od sedam Stvari su se u roku od tridesettri Godine već desile.

Tu smo mi stigli – na Kraj Vremena. Već onda govorio sam protiv tog

Denominacijskog- Sistema. I ja vjerujem i večeras još uvijek, da je to jedan Griješna Lokva, jedno Mjesto, gdje se Prljavština skuplja. Ne mogu vjerovati, da Bog tako nešto u Njegovu Crkvu uzima, jer ona mora biti ponovo rođena iz Duha Božijega i očišćena, prije nego se može prozvati Njegovim Vlasništvom. U tajanstvenom Tjelu Kristovu ćemo biti ukršteni kroz Kršćenje Svetog Duha.

Da, taj Sistem Cisterni je sigurno savršeni Primjer na Denominacije. Jedan pametni Čovjek bi to trebao vidjeti i nikada u to ne ulaziti, jer je Bog kroz vremenska Doba dokazao, da je On protiv toga i da nikada nije kroz njih djelovao. Svaki put, kada bi jedan Čovjek sa jednom Porukom nastupio, kao na Primjer, Luther, Wesley, Smith, Calvin i svi drugi, i kada bi se osnovala jedna Organizacija, ostavio bi je Bog sa Strane i nikada je više nebi probuom postigao.

Tragajte u Povijesti. Ni jedan jedini put nije Bog uzeo jednu Denominaciju da donese Probuđenje kroz nju. Nikada! Povijest i Biblija dokazuju, da je to jedna prljava Stvar u Božijim Očima. Radi toga ja ne želim ništa s tim imati; zato sam protiv toga i pokušavam, izvaditi Ljude iz toga. Mi ćemo biti pozvani, da Izrael kao Primjer smatramo, jer tako kako je sa Izraelom bilo, je sada. Dok su bili kod ovog Izvora, bilo je sve u redu s njima. Ali kad su počeli, Cisterne kopati, od Ljudi učinjene Cisterne, Bog ih je jednostavno pustio da idu. ON će s nama to isto učiniti. Oni su Ga napustili, Izvor žive Vode. Zamjeru, koju je Bog protiv njih imao, bila je ta, da su nešto počinili, od čega su mogli reći: „Vidite li vi, što smo mi učinili?“

U Dobu putovanja s Mojsijem, kada im je Bog iz Milosti jednog Proroka, kada im je On vatreni Stub dao, koji je ispred njih išao, i kada je On kroz Čudesa i Znakove dokazao, da su kroz Milost sa svim tim Stvarima bili obskrbljeni, tu je Izrael htio nešto drugo, i oni su dobili Zakon. Odbili su Milost, da prihvate Zakon. Isto to čine Ljudi danas: oni odbijaju Riječ, da bi Denominativni – Sistem prihvatili, jer u njemu mogu činiti, što hoće, i to im ide. Ali u Kristu nemožete to. Vi morate biti čišćeni i očišćeni, da bi mogli biti u Kristu.

Oni su napustili pjenušavi Izvor za jedan od Ljudi učinjeni Sistem, za jednu Cisternu. Možete li si predstaviti, da to neko čini? Možete li si vi duhovno Stanje jedne Osobe predstaviti, koja bi iz jednog friškog pjenušavog Izvora mogla piti i njega napusti za jednu od Ljudi učinjenu Cisternu, u kojoj su Žabe, Gušteri, Glavoči i sve moguće? Ne izgleda čak ni razborito, a kamoli da bi bilo pravilno. Ali točno to su Ljudi učinili. Oni su Riječ, istiniti Izvor i Porijeklo Snage Božije napustili, da bi iz Cisterne pili, koju su si sami zgotovili. To isto, što su onda činili, su i sada učinili.

ON je rekao: „Mene su ovdje napustili.“ Tako to mi čitamo u Jeremiji 2,13. ON reče: „Ostaviše MENE, Izvor žive Vode.“

Mi znamo, što je jedna Cisterna. Mi smo isto razumjeli, što ona prima. Mi smo doznali, kako se događa. To je jedna od Ljudi učinjena Stvar, u koju Voda sa jednog prljavog Krova teče. Kiša pada na jedan prljavi Krov, pere Krov, teče kroz jedan od Ljudi napravljeni oluk. Tu se skuplja cijela Prljavština, Klice, Gušteri, Žabe i sve, što na Zemlji još ima. Pazite, nečiste Životinje, punoglavci, žive u ustajaloj Vodi. Jedan punoglavac ne može u bistroj Vodi živjeti; da dođe ona unutra uginuli bi. Oni moraju u nečistoj Vodi biti. Tako je danas sa puno ovih Parazita. Oni nemogu u friškoj Vodi Svetog Duha živjeti. To je taj Razlog, zasto su oni protiv Riječi i tvrde, da se to protiriječi i da sa tim nema ništa. To dolazi od toga, da njima jedna stajaća Voda treba, da se u njoj kreću. To je tačno! Isto tako je i sa Žabama, Gušterima i punoglavcima i sličnim. Oni mogu samo u Močvari ili u jednom stajaćom Vodi živjeti. U tome živjeti, odgovara njihovoj Prirodi. Vi nemožete tu Životinju preokrenuti, nego samo, ako preokrenete prvo njenu ćud. Vi nemožete jednog Čovjeka na to dovesti, da Božiju Riječ prepozna, dok njegova ćud nije preokrenuta. Kada se njegova ćud od onog, što je on, u Sina Božijeg preokrene, dolazi Sveti Duh unj. Sveti Duh je pisao Riječ Božiju.

Danas sam pričao sa mojim dobrim Drugom, Dr. Lee Vayle, koji je sada prisutan. On je jedan vrijedni Teolog. Obično mi imamo jakom dobre Diskusije, o pismu. On je jako pametan. Jednom me je pitao, što ja o prvom Dokazu Svetog Duha mislim; jeli to Govor u Jezicima. Od toga je prošlo puno Vremena. Ja sam odgovorio: „Ne, ja to ne vidim tako.“ O reče: „Ni ja. Iako sam to tako učio.“ On je pitao: „Što ti misliš, što bi mogao biti Dokaz?“ Odgovorio sam: „Najsavršeniji Dokaz, na kojega uopće mogu misliti, je Ljubav.“ Tako smo o tome pričali. Mislio sam: „To se čuje jakom dobro“. To sam ja držao za Dokaz: Kada neko ima Ljubav. Ali jednog Dana me je Gospod u jednoj Viziji popravio. ON reče, da oni Dokaz svetog Duha imaju, koji Riječ mogu prihvatiti. On ne postoji ni u Ljubavi ni u govoru u Jezicima, nego u tome, da se prihvati Riječ. Lee Vayle je meni onda rekao, Da je to prema Pismu. „Jer“, reče on, „u Ivanu 16 je rekao Isus:, Ako je On, Sveti Duh na vas došao, On će vam to, što sam vas ja učio, otkriti i vama buduće objaviti!“ To je taj istiniti Dokaz Svetog Duha. Nikada mi On nije nešto krivo rekao. U tome postoji On. Tko može Riječ vjerovati, tko je može prihvatiti – to je Dokaz Svetog Duha. Isus nije rekao: „Kad je Sveti Duh došao, govoriti ćete u Jezicima“, On nije rekao: „Kad je Sveti Duh došao, učiniti ćete takve neke stvari“, ON reče: „Od mog Vlasništva će On uzeti i vama objaviti. ON će vam buduće otkriti“. To je pravi Dokaz Svetog Duha na osnovu toga, što je Isus Krist sam rekao. Vi možete dakle vidjeti, zašto Ljudi usprkos svih ovih osjećajnih Doživljaja i svega, što imaju, tako i dalje žive. Vidite, to će postati jednom Denominacijom ili jednom stajaćom Vodom. Nikada neće biti jedna Denominaci-

ja, koja je osnovana na potpunom Riječi Božijom. To ne može biti, jer se od Boga nemože učiniti Denominacija. Ne!

Vidite, Razlog postoji u tome: Uzmite jednu Grupu od Ljudi, koji Riječ mogu vjerovati, i pustite ih da jednu Organizaciju osnove. Prvo, kao što i znate, je, da će kroz od prilike jednu Godinu u njoj biti jedna Grupa od „Rikija“, sa kojima se ne može vladati. Oni dobiju na Utisku i nemože se ništa nad tome učiniti. To nije Sistem Božiji. Ne! Mi znamo, da ta Stvar uquine i da postaje Cisternom, jednim Mjestom, gdje svi čine Kompromise, da dobiju Članove; da bi Ljudi u nju ušli. Mi ustanovljavamo, da je ovaj Sistem prije mnogo Vremena u Danima Izraela počeo, kada su ove Cisterne kopali. Tu je bio jedan Čovjek i jedna Grupa Farizejera, koji su nekoliko Cisterni iskopali. Oni su imali jednog Čovjeka imenom Herod, to je bio Guverner Države. On je došao, da čuje jednog Čovjeka, koji nije obraćao Pažnju na njihovu Denominaciju. On je bio jedan Prorok. Ni jedan Prorok nije nikada ništa imao sa jednom Denominacijom, nego je mrzio. Ovaj Prorok je počeo i reče: „Ne mislite, da vi kod sebe možete reći: „Mi imamo Abrama kao Oca`, jer Ja vam kažem: , Bog je u Stanju, da Abramom od Kamenja probudi Djecu.“ Oni su isto doveli jednog nosača Časti Njemu vani, koji je svome Bratu oteo Ženu i oženio je. I kako se je ovaj Čovjek ispred Njega postavio i šta je rekao? Oni su mislili, da će on sklopiti Kompromise i da će reći: „Dakle, moj Gospodine, ti imaš lijepu Službu. Ja sam tako sretan, da si ti danas došao, da me čuješ. Ivan je otišao direktno na njega i rekao mu u Lice:“ Nije u redu od tebe, da si je uzeo. Najprvo, što mu je on rekao, je bilo, da ga je radi njegovih Grijeha opomenuo. Vidite Denominacije prave stajaće Vode, gdje Muškarci sa Ženama mogu živjeti i Žene se smiju tako ponašati: šišaju svoju Kosu, nose Šorceve i sve drugo i nazivaju se kao Krščani. Ali jedan pravi Izvor Snage Božije – Aleluja! – nemože tu ostati, ona će biti izgurana. „JA sam Izvor Žive Vode.

MENE su napustili, da si sebi iskopaju Cisterne.“ Okrenimo se Izvoru žive Vode. Mi smo ustanovili, što je jedan Izvor žive Vode; mi smo ustanovili, što je jedna Cisterna. Što je dakle jedan Izvor žive Vode? To je jedan Artoiski Studenac. „Šta je jedan artoiski Studenac, Brate branham?“ To je jedan Studenac, u kojega Voda odozdol ulazi, i on je pritiskom izbacuje nagore. Ona teče uvijek puni se samom. Ta Voda je uvijek friška i čista. Jedan artoiski Studenac je Izvor žive Vode. Ona nije pokvarena ni odstajana, nego ona živi. Ona se uvijek mjenja, jer stalno nova ulazi, stalno je u pokretu i izlazi iz jednog Izvora. Uzima svoju Zalihu iz Zemlje i isto je Izvor žive Vode, koji pjenuša i koji se sam čisti. To je čista, bistra prava Voda. Puni se sama, nemora se čekati, dok pada Kiša, da se napuni Spremnik. On stalno pjeni i izbacuje svoju Vodu. Vi nemorate punpati, nemorate je vući gore, nemorate je motati niti njom prići. To je

jednostavno Izvor žive Vode.

Kada se misli na ove stare Cisterne, moralo se je potezati i potezati i potezati i punpati i moralo se je sve moguće činiti, da se malo odstajne Vode izvadi. Ali Izvor žive Vode nam je besplatno dava, bez da se punpa, da se pristupi ili bilo nešto. O, ja sam tako sretan za ovaj Izvor. Da! Netreba nam Cijedilo, da Parazite izvadi, jer dolazi tako duboko iz Stijne, gdje uopće nema Parazita. Čovjek nemora školsko ili svijetsko pumpanje, od Ljudi učinjeni Sistem ili denoninacijsku Mudrost preko toga prebaciti, da vam se od jednog Psihijatra ovjerava, dali ste u stanju propovijedati ili ne. Netreba ni jednau prljavu Krpu preko toga prebaciti. Sapralo bi je vani, čim bi je stavili na to. Nije vam moguće. Ovaj Izvor pjeni stalno. Ako bi jednu Krpu stavili nanj, bacio bi je na jednu ili na drugu Stranu. Nema Vremena jednu denominacijsku Krpu ne sebi zadržati. Vama ne treba Filter, ne Cijedilo, netrebate punpati, ne potezati ni ništa drugo činiti. To je jednostavno tu i pjenušavi vani. Ne ovisi o tome, da tu pada Kiša, da se napuni. Kiša znači Probuđenja. Gdje je ovaj Izvor, gdje Izvor Života je, gdje Skrivina je, sakupljaju se Orlovi. Vi nemorate Probuđenje uvis pumpati; vi nemorate uopće ništa gore punpati. Jedino, što vi morate učiniti, je, jednostavno doći k Izvoru. On je stalno pun sa dobrom, čistom Vodom, koja nikada ne presuši. Ona stalno pjeni. Vi nemorate ići k Cisternama i reći: „Dakle kad pada Kiša i kad se Krovovi Štale operu, onda imamo opet nešto za piti.“ Ne, ne! Tako ne.

Artoiski Studenac pjenuša u svako Doba dobru, studenu Vodu vani. Vi se možete nanj os-

loniti. Vi nemorate više reći „dakle, ja ću k ovom starom Cisterni ići. Mi smo iz nje pili,

Ali nije više tako dugo padala Kiša. Ja ti kažem, može biti, da se je osušila.“

Tako je i sa nekim od onih od Ljudi učinjenim Sistemima. Vi možete u njih ići, kada vi jedan veliki Program, Jednu veliku Stvar imate i nešto prodate ili nešto veliko učinite : velike Feste, neke Igre, koje se igraju na Festi u Konobi, i sve moguće; onda ćete možda naći tu punu Kuću. Ali ako vi tamo idete, gdje Izvor stalno pjeni: tu dobivaju Ljudi dobru, hladnu Vodu za piti, na to se možete osloniti. Kaže se: „Oni nisu već deset Godina imali Probuđenja više!“ Kad vi na ovom Izvoru živite, stalno je Probuđenje tu. To je tako, kako je onaj Čovjek iz Wales rekao. Kad je onda u Walesu bilo Probuđenje, došlo ih je nekoliko počašćenih iz Država, nekoliko onih Doktora Teologije, u Wales, da pronađu, gdje je to i što od toga ima. Bili su obučeni u njihove okrenute Ovratnike i njihove Cilindere. Kada su išli Putem, prolazio je jedan Policajac tuda, koji je sa svojim Pendrekom mahao i zviždao ispred sebe: „Ispod Križa, gdje je i meni dobro, izlazi divna poplava Blagosova, tu sam našao Mir u Isusovom Krvi, Čast budi Gospo-

du!“ Tako je on išao putem. Oni su rekli radi toga: „Izgleda da je to jedan religiozni Čovjek. Idemo tamo i pitajmo ga“, i oni reče: Moj Gospodine!» On odgovoriše: „da?“ Jedan je počeo: „Mi dolazimo iz Ujedinjenih Država. Mi smo Delegacija i dosli smo ovdje, da istragamo o takozvanom Probudnosti u Walisu. Mi smo Doktori Teologije i mi smo ovdje, da ih ispitamo. Mi želimo znati, gdje je Probudnost i gdje se odigrava.“ Taj Čovjek odgovoriše:

„Moji Ljudi, vi ste tu. Ja sam Probudnost iz Walesa! Probudnost iz Walesa je u meni. Ovdje se nalazi.“

Tako je, kad vi na Izvoru žive vode živite. Ona je bez prestanka živa, pjeni preko i preko. Ona ne prestaje. Čovjek netreba ići i gledati, ima li Vode tu, ako je predhodno padala dažđelo. Ovo nije to. To je Izvor žive Vode. Kao što sam već rekao, njegova Voda je bezplatna. Vama netreba staviti Krpu preko, da ustanovite – nikakvu školsku Krpu, prije nego nekoga pošaljete propovijedati; netrabate ispitivati, dali on točno sastavlja i izgovara svoje Riječi, dali upravo upotrebljava Imenice -, itd. Mnogi od njih neznaju uopće, što su oni. Ali oni žive usprkos toga na Izvoru.

Ne ovisi o tome, daždi li tu, da se napuni, ili dali se jedna lokalna Probudnost događa,

Njemu to netreba, jer njegova Snaga i čistoća je u njemu samom. Tu je Riječ. Ona ima

Svoju jedinstvenu Snagu. Ako to jedan Čovjek može u svoje Srce prihvatiti, to onda prouzrokuje čistoću unutra, i to dobiva ovu Snagu. Ona je u Riječi samom i izlazi na Život. Izrael se je od toga odrekao i ušao u Poteškoće. Svaki put, kada su se toga udaljili, ulazili su u Poteškoće. Isto tako je sada i nama. Kada se udalji Probudnost, onda nije dobro, onda se kopa svoj Izvor odnosno Cisterna sa stojećom Vodom, i onda je gotovo.

Ali On im je pomogao uvijek dalje. Oni su muvali već na crvenom Moru, i ipak im je On dao Obećanje. Već tu trebao je On njima dati Odkaz – tako bi mi osudili -, ali On je bio obećao, da će ih prevesti preko. Što je On učinio sa Djecom Izraela? ON ih je oskrbio sa vatrenim Stubom i sa svim Potrebnostima kao Potvrdu njihova Proroka. Bili su dovedeni do Mora. Do tamo su uvijek stajale Poteškoće pred njima. Ovdje su došli Farao i njegova Vojska. Znete li, šta je Bog sada učinio? ON je podjelio ovu crvenu, odstajanu Cisternu.

Crveno More na Primjer je „Najmrtvije“, što na Svijetu postoji, ono je stvarno mrtvo – pokvareno. Ništa ne može unutra živjeti.

ON je podjelio dakle Crveno More, oslobodio ih i donio ih na drugu Stranu. ON ih je doveo tu, gdje neće više biti vezani od takvih Stvari.

U Pustinji ustanovili su, da u Spremniciama nije bilo Vode; oni su bili presušeni. Išli su od jednog do drugog Mjesta Vode. Skoro su umrli u Pustinji za jednu Kap Vode, i kad bi do iduće Lokve došli, bila je pre-

sušena. Išli su do idućeg Mjesta, i ona je bila presušena. Nisu više mislili, da će dobiti nešto za piti. Onda, na jednom Mjestu u Pustinji, na kojem je bilo Najnemogućnije, našli su Vodu. To je bilo u jednoj Stijeni. To je bilo u jednoj Stijeni. Najnemogućnije Mjesto, gdje Čovjek može naći Vodu, je dakle suha Stijena u sred Pustinje. Ali vi vidite, Bog čini takve Stvari – u tom najnevjerovatnijem Mjestu, na najneobičniji Način. Tako smo mi to uvijek doživjeli.

Oni misle, da se treba jedna velika Denominacija, gdje se skuplja i dolazi zajedno, i da kao prvo treba velike pripreme učiniti i tisuće moraju tu raditi i slično, da bi imali probudnost. Ponekad ali uzme Bog jednog starog Dečka, koji skoro ne zna ABC, i pusti kroz njega u jednoj Grupi od neobrazovanih Ljudi, koji skoro ne mogu desnu od lijeve Ruke razlikovati, Probudnost postati, kroz što se Svijet potrese. ON je to učinio za Vrijeme Ivana, ON je to učinio za Vrijeme Proroka. Koliko mi znamo, nije ni jedan od njih bio školovan. Ali Bog ih je mogao u Njegovu Ruku uzeti i kroz njih nešto učiniti.

Iz ove Stijene je strujala Voda. ON je bio ta Stijena. I On je zapovidio, da se udari u Stijenu, i On je dao svakome, tko je htio piti, hladne, friške, čiste Vode u Obilnosti. ON je spasio svih, koji su od toga pili. To se potpuno slaže sa Ivanom 3. 16: „*Jer Bogu tako omilje Svijet, da je i Sina svojega jedinorodnog dao, da ni jedan koji vjeruje ne pogine, nego da ima Život vječni.*“ Bog je udario Stijenu na Golgoti. Naša Kazna je bila Nanj stavljena, da iz Njega dođe Duh Života i da bi tebi i meni dao vječni Život. To, što se je u Pustinji desilo, je potpuni Uspored na to.

Oni nisu trebali potezati, kopati, punpati ili bilo što činiti, nego samu na Njegovom pripremljenom Putu bezplatno piti. Oni to nisu trebali iz jednog Ribnjaka vaditi. Nisu trebali vaditi s jednom Kantom. Nisu trebali ni Kolotur, da potežu gore. Oni su trebali samo od toga piti. Više ne trebate ni vi sada činiti. Vi nemorate nigdje pristupiti, vi nemorate na Oltar padnuti i vas u nešto povišavati ili u nešto punpati, vi nemorate jednu Riječ stalno ponavljati, dok njihova Pobrku dobije. Jedino, što vi trebate činiti, je, bezplatno od Njega piti, na pripremljenom Božijem Putu. Bez punpanja, bez potezanja, bez išta – uzmite jednostavno bezplatno od toga. Vi nemorate ništa činiti, pijte jednostavno od toga. To znači: Vjerujte jednostavno. Više ja nemogu na to reći. Vi netrebate ništa za to činiti, netrebate kopati za tim. Oni nisu trebali pasti ni cijelu Noć za tim zvati. Oni su jednostavno od toga pili. On je bio udaren i pripremljen. To je tačno.

Gledam sada jednog Čovjeka, koji tamo po zadi u Prostoriji sjedi. Ja se sjećam, da sam mu ja to u jednom starom Štali na jednim Jaslima rekao. On je rekao: „Ali ja nisam dobar.“

„Ja znam, da ti nisi dobar“, odgovorio sam, „ni ja nisam dobar.“ Rekao

sam: „Ti gledaš na to, što si ti. Prestani gledati na to, i vidi, što je On.“

On reče: „Kad bi se samo od ove cigarete se mogao osloboditi, Brate Branham, onda bi bio Kršćanin.“ Ja sam odgovorio: „Ne pokušaj, to odstraniti. Ti pokušavaš postati dobar, i onda želiš k Njemu doći. ON ali nije došao, da spasi dobre Ljude. ON je došao, spasiti loše Ljude, koji su znali, da su loši.“

„Ah tako!“ reče on.

Govorio sam dalje: „Čuj, ti ne želiš ići u Pakao?“

On odgovoriše: „Ne.“

Rekao sam: „To i ne trebaš. ON je umro, da ti nemoraš tamo ići.“

Tu je pitao on: „Što ja moram učiniti?“

Odgovorio sam: „Uopće ništa. Tako je to jednostavno.“

On reče: „Ah ako bi samo...“

Govorio sam: „Onda ideš opet k onoj Cigareti natrag. Prestani, misliti na Cigaretu. Misli jednostavno na to, da misliš na Njega, o tome, što je On učinio i šta je On, a ne o tome, šta si ti. Ti nisi dobar, nisi nikada bio i nećeš nikada ni biti, ali promisli, šta je On. ON je to.“ Rekao sam: „Jedino, što ti moraš učiniti, kad On bude tvoje Mjesto tu uzeo, je, to, što je On učinio da voljno prihvatiš. Jedino, što ti imaš učiniti, je, to samo jednostavno prihvatiti.“

„Dakle“, rekaše on, „to je lako. To ću učiniti.“

Rekao sam: „Ovdje je jedna Rijeka.“ Odveo sam ga tamo i krstio ga u Ime Isusa Krista.

Nekoliko od njegove Rodbine sjede ovdje. Ja znam, da sam im se učinio čudan, što sam to učinio. Znao sam, što činim, jer sam u tom Čovjeku vidio nešto pravo. To sam mogao tu vidjeti, zato sam ga uzeo i krstio u Ime Gosopda Isusa. Nedugo nakon toga otišao sam Kući njegovog Sina. Vidio sam jednu Viziju od jednog Stabla, koje je bilo na jednom određenom Mjestu slomjeno. Taj Čovjek je stvarno padnuo i slomio si skoro svoj Vrat. Odveli su ga u Bolnicu. Gospod mi je one Večeri odkrio, da je to bio kraj sa Cigaretama. Idući Dan je htio Cigaretu. Ja sam rekao: „Ja ću mu jednu Kutiju kupiti i odnijeti ću mu je. Pazite samo i vidite, što će se desiti.“ Njegovo Vrijeme – Cigaretu je prošlo. Od tada on nije nikada više pušio niti je više žudio za njima. Bog je to učinio.

Vidite, kao prvo morate vi k ovom Izvoru doći. Vi morate k ovom Vodi doći, nakon kako ste prepoznali, da vi sami nemožete ništa učiniti. To je to, što je On za vas učinio. Vi nemorate kopati, vi nemorate punpati, vi nemorate s tim ili ovim prestati. Jedino, što vi morate učiniti, je, tu doći i piti. To je dovoljno. Ako ste žedni, onda pijte.

ON je bio Stijena. Bog ga je udario za nas, i iz Njega je strujala prevelika Izobiljnost od bistre, prave Vode. To isto čini On i danas sa svakim, ko vjeruje. To je naravno Njegova Milost za nas, Njegovu Narodu.

Kod Ljudi današnjeg Vremena je kao i onda: Oni su spremni, sve uzeti, što mogu dobiti, ne žele ali nikakvu Službu kao suprotni Dar izkazati. Izrael je bio onda spreman, piti iz Stijene, nije ali htio Bogu Službu izkazati, koju su mu bili dužni.

ON nam služi uvijek. Vi znate, bez Njega nemožemo mi niti disati. Bez Pomoći Božije nemožemo mi čak ni disati. Radi toga smo mi od Njega ovisni. I ipak slomije nas skoro, kada pokušamo nešto činiti odnosno kada trebamo za Njega nešto učiniti, kad nas On na Primjer moli, da nešto učinimo, da nekoga posjetimo, za nekoga moliti, nekome pomognemo. Zbunimo se skoro, ako trebamo to činiti. Mi ne želimo ništa činiti, da Mu izkažemo jednu Službu.

Njegova Zamjera glasi: „Oni su Mene, tu Riječ, napustili i namjesto toga su jednu šuplju Cisternu prihvatili. Oni su Mene, Izvor Života, Izvor Vode Života, napustili i žele rađe iz jedne pokvarene Cisterne piti.“

Možete li si sebi to predstaviti? Možete li si predstaviti, da ima ovdje jedan arteoski Studenac, čija dobra Voda iz Dubine jedne krečane Stijene iz Pijeska itd. izlazi i koja je tako hladna i sviježa, kao što samo takva može biti, i da jedan Čovjek usprkos toga rađe iz jedne Cisterne pije, čija je Voda Krov Sjenice, Šupe, i svih Zgrada oprala i onda kroz Cijevi koje primaju Vodu sa Sjenica i Štala u Cisternu ulijeva? – i onda rađe iz nje pije, namjesto iz arteiskog Studenca? Sa jednim takvim Čovjekom nebi u Pameti bilo nešto u redu. To je točno.

Isto tako je, kad jedan Čovjek ili jedna Žena uzmu Položaj u jednoj Denominaciji, koja odobrava Ženama, ošišanu Kosu, Šortove, Make-Up i sve ove druge Stvari nositi, na bilo nekom Programu i na svemu, što se tu predava, učestvovati; da idu na kuglanje ina sve te gluposti. Njima je sve to draže nego stara Božija Riječ, koja opsjećava, izbija, iz Žena Dame čini i pokazuje im, kako se pravilno oblači i ponaša; da Cigarete, Tabak, psovanje, ogovaranje, laganje, Krađa i sve te Stvari Svijeta od vas digne i vama nešto da, što vas potpuno zadovoljava. Zašto vi Ljudi i Žene tražite Utjehu u tako nečemu? Kako se može u tome Utjeha naći? Kako bi se moglo iz jedne stagnirane Cisterne dobiti sviježi Napitak? Zašto to neko čini?

Kad jedna Osoba k jednom pokvarenom Cisterni ide, da iz nje pije, iako je jedan pjenušavi Izvor otvoren, reklo bi se: „Sa Pameti ovog Čovjeka nešto ne štima.“ Ako dakle jedna Žena ili jedan Čovjek na ovako jednom Mjestu Utjehu traži, onda je sa Razumom te Osobe nešto naopako. Oni ne žele tu Riječ. Kroz to dokazuju, da njihovo Biće još uvijek jednom Žabi, Glavoću ili nečem sličnim odgovara. To je točno. Nešto u ovom Biću voli stajaću Lokvu, jer ovakva Vrsta od tih Stvari nemože u jednom Jezeru sa sviježom Vodom živjeti. To ne ide, zato što je sviježa Voda. Oni to ne mogu. Zamjeravanje je bilo, da su to napustili. Danas su to isto učinili.

Posmatrajte onu Ženu na Studencu. Ona je došla na Jakobov Studenac. Tu na Cisterni Jakobljevom je uvijek uzimala Vodu. Mi bi Jakobljevu Cisternu kao Denominaciju označili. On je tri izkopao – i ovu. Ona je imala jednu veliku Povijest. Žena je rekla: „Naš Otac Jakob je ovu Cisternu izkopao, On sam sa svojom cijelom Stokom je iz nje pio. Nije li to dovoljno?“ ON odgovoriše: „Svak ko od ove vode pije, bit će opet žadan i morati će doći natrag, da uzme više.“ „Ali“, reče On, „Vodu, koju ti Ja dajem, će u tebi postati Izvor, Fontana, koja iz unutrašnjosti izpjenušava, i ti netrebaš više ovdje dolaziti, da je uzmaš. To će biti u tebi.“

Pripazite, kad je otkrila, da jedan Izvor prema Pismu kroz jedan Znak prema Pismu, na kojega je čekala, k njome govorio, napustila je Dominativni – Sistem Jakobljev i nije se nikada više vratila natrag, jer je našla pravu Stijenu. Trčala je u Grad. Sa Grijehom je bilo gotovo; ona nije bila više loša Žena. Ona reče: „Hodite da vidite čovjeka, koji mi kaza sve što sam, učinila! Da nije to Krist?“ Možda je Cisterna bila dobra. Ona je služila sviju Svrhu, ali sada je došla k pravom Izvoru. Cisterna je do tada bila dobra, dok je pravi Izvor probio. Ali kad je pravi Izvor došao, izgubila je Cisterna svoju Snagu. Ona je ustanovila, da postoji bolje Mjesto, za piti. Postoji stvarno jedno bolje Mjesto. Postoji bolje Mjesto i ono je u Kristu.

U Ivanu 7, 37 i 38 ustajaše Isus i vikaše na posljedni Dan Praznika : „Ko je žedan neka dođe k meni i pije!“ Oni svi su likovali. Imali su tu pjenušave Vode, koja je ispod Oltara izvirala, i svi su od nje pili, kada su slavili taj Praznik, i govorili: „Naši Očevi u Pustinji su iz duhovne Stijene pili...“ Vidite, oni su si ali sami kopali Cisterne i punpali odnekud stajaću Vodu na gore, koja je onda ispod Hrama izlazila. Oni svi su se skupili da tu Vodu, piju i govorili: „Prije puno Godina su naši Očevi u Pustinji pili.“

Isus reče: „JA sam ta Mana.“ Izvor je stajao u njihovoj Sredini; Kruh Života je stajao u njihovoj Sredini i ipak to nisu željeli. Oni su rađe željeli njihove Cisterne, jer su njih Ljudi učinili, Bog ali je nešto drugo poslao. Točno to je Razlika. Oni su si sami kopali Cisterne.

ON reče: „Ko je žedan, neka dođe k Meni i pije.“ ON je Izvor; i kako je Pismo reklo: „Iz Njegovog Unutrašnjeg će strujati i teći živa Vida.“ O, On je taj artoiski Studenac! „Iz Njegovog Unutrašnjeg će strujati živa Voda.“

ON je ta Stijena, koju je Hagar u Vremenu svoje Nevolje našla. Kad joj je Dijete ležalo na samrću, kad je iz Logora bila izbačena i kad se je sa malim Ismajelom tamo vani nalazila, prišla je bila Voda u njezinom „Cisterni“, Kraju koju je imala sa sobom. Onda je legla malog Ismajela, otišla od prilike Metak – luka daleko i plakala, jer nije mogla gledati, kako mali umire. Odjednom govoriše Andeo Gospodnji i ona nađoše jedan pjenušavi Izvor, koji još do današnjeg Dana teče. ON je bio Izvor – Stijena, kojega je Hager tu u Pustinji našla. ON je stajao onog Dana tu kao Izvor, napunjen Krvi.

ON je stajao tu u Hramu.

U Zahariji 13 bio je On Izvor, koji je Kući Davidovim bio uklopljen protiv Grijeha i Prljavštine – za čišćenje od Grijeha. ON je bio taj Izvor. U Psalmi 36,10 bio je On za Davida taj Izvor Studanac Života. ON je još uvijek Izvor u Kući Davidovom, i On je to, što bi Pjesnik iz Srca izrazio.

Jedan sve`t Izvor, napunjen s Krvi,
Iz Rana Isusovih tekla;
I ko si potone u ovu Krv,
Od svih Fleka je odriješen.

ON je Izvor Života, Izvor Vode. ON je Riječ Božija.

Ljudi ovog zadnjeg Vremena su Njega, tu pravu Riječ, Vodu Života, napustili i sami su si Demonativne – Cisterne kopali. Mi utvrđujemo, da su šuplje Cisterne imali. Te Cisterne su napunjene sa Klicama Nevjernosti, koje su nevjerne i hvališljive, Školski Programe itd. imaju, što suprotno prema Obecanju Božijem stoji. Oni sumljaju na Riječ.

O ovim Cisternama, koje su imali, kaže Biblija, da su bile šuplje. Šuplje Cisterne gube Vodu i presuše. Što se desi? One presuše k jednom religioznom Grijehu, koji se Svijetsko Crkveno Vijeće zove. Tamo ih šuplje Cisterne vode. To se sve dešava zato, što su Njega, Izvora Žive Vode, napustili i te Cisterne učinili.

Čovjek kopa velike Seminare – Ustanove za Obrazovanje i Školovanje itd. To je jedan Način od Cisterna, koje se danas kopaju. Jedan Čovjek mora jednu akademsku Pohvalu ili nešto drugo imati, prije nego što uopće smije propovijedati. To su Cisterne, koje su od jedne od Ljudi napravljene Teologije napunjene.

Čovjek ih šalje u te velike, značajne Škole ići, gdje se njima svojstvene, od Ljudi učinjene Teologije pelcuju, i sa time se šalju. U kakvom Vremenu živimo mi!

Od Ljudi učinjene Cisterne! Nama Čuda, da je Stvar počela smrditi. Ljudi su pijani od toga. Što čine Ljudi od danas, ako žele imati Radosti? Namjesto da uzmu Radost Gospodnju, okreću se prema Grijehu, da dobiju Radost. Ljudi, koji idu k Općini i podnesu Zahtjev, da budu Kmetovi Kristovi, upale oni Cigaretu, kad postanu nervozni. Kad se želi imati Zabava, obuče se nemoralna Odjeća, i ide se vani kositi Travu, ako neki Čovjek prolazi, da im može zviždati. Za biti na Glasu, čini se sve. Oni žele izgledati kao Glumci. To je njihova Radost; Iako je Isus rekao: „JA želim biti SVE vaše.“ Razlog, zašto se ovim Stvarima okreću, postoji u tome, što ne žele iz ovog Izvora piti. Oni su ga odbili. Ne žele iz njega piti. Pristupi se rađe bilo nekom od Ljudi učinjenom Sistemu, nekom Načinu Cisterne, koja je sa stvarima svake vrste napunjena, da se tako i dalje čini.

Jučer odnosno Subotu ujutro smo vodili Djecu na Rijeku. Mi smo otišli tamo. Billy je u Čamcu ribao. Mi smo odveli Djecu sa sobom: mog Unuka, moju Čerku i mog najmlađeg Sina, da se vozimo Čamcem po Rijeci. Nije se moglo čak ni Izlet Čamcem na Rijeci učiniti, bez neuredne, prljave, nepristone, polugole Ljude za vidjeti, koji su tu na Rijeci bili. Pokraj nas je prošao jedan Čamac na kojemu su bili dvanaest-do četrnaest godišnjaci. Svak od njih je imao jednu Limenku od Pive i Cigaretu u Ruci. Oni su to zvali „imati Zabavu“. Oh!

Koliko još može ovaj Svijet sa ovako jednim Sistemom biti? Da se onda odstrane tih Misli, da će nakom njihove Smrti u Pakao ići, rade slijedeće: Oni idu i priključe se jednom ovakvoj od Ljudi učinjenom Cisterni. Ista Vrsta Ljudi pripada ovakvim Cisternama. Nije ništa drugo nego jedno Jato od nečistih i prljavih Glavoča Svijeta. Oni se s tim ujedinjavaju, jer već je moja stara Majka negovala reći: „Isto i isto druži se rado.“ Oni ne žele k Izviru doći i oprati se od grijeshnog Života. Oni žele tamo vani živjeti i još uvijek Svijedočanstvo zadržati, da su Kršćani. Radi čega? Oni su Njega, usavršenu Radost, Života – potpunog Života – i Zadovoljstva napustili. To je Razlog, zašto to čine i jednom Stvari žele pristupiti. Tu se nalaze već Ljudi, koji su isto od te Stvari uvjereni. Nadavno posjetili smo Brat Fred, Brat Tom i ja sa jednom cijelom Grupom jednu poznatu Grupu Općine – Baptista u Tuscona, da ustanovimo, dali nebi mi tu nešto našli, što bi nam možda opet jedno malo Osviježenje dalo. Propovjednik se je opozvao na Narod u Egiptu, da je prije Izlaska jeo Češnjak itd. , i kasnije je želio opet tamo natrag, da to može opet jesti. On reče: „Tako je isto sa Ljudima od danas.“ Svak od nas je rekao „Amen“. Ja nikad nisam tako jednu Grupu vidio! Cijela Općina nije više gledala na Propovjednika, nego se je okrenula, da vide one, koji su „Amen“ rekli. Izgleda da ih je to smrtno prestrašilo. Oni nisu to mogli. David je ali rekao: „Hvalite Gospoda sa Likovanjem! Hvalite Ga sa Harfom i Trompetom. Sve, što ima Život, neka hvali Gospoda.“

Neka sve što ima Savijest, hvali Gospoda. Hvalite Gospoda! Bog klica u svom Narodu. Pustite ih u svemu, što je pravilno učiti reći, „Amen“. Zašto se ne odrećete od ovog Sistema i Cisterne svijetske i zašto se ne okrećete vjernom Sistemu Božijem, koji je artoiski Studenac – Isusa Krista? Zašto se vi ne okrećete Njemu, gdje je Bog preobilna Količina Radosti, naša preobilna Količina Hvalnosti, naša preobilna Količina Zadovoljstva? Smirenje mojih Živaca dolazi od Boga. Kad sam unutrašnje potpuno razderan, nalazim moje Zadovoljstvo u Kristu – ne u jednij Cigareti, ne u Stvarima svijetskim, ne u primanju vjernog Statuta, nego u tome, da Njega nadem – tu obećanu Riječ. ON reče: „I kad otidem I pripravim vam, mjesto, opet ću doći, i uzeću vas k sebi .“ U tome ja nalazim moju Radost. ON je moja Radost.

Danas se kaže, da će kroz Pristup k ovim Stvarima i kroz Saklop u svjetsko crkveno Vijeće jedno bolje Mjesto, za Život, stvoriti. Moje iskreno Mišljenje je, da će jedno bolje Mjesto stvoriti, da u njemu griješe. To sve je tako i tako GrijeH i nije za to tu, za živjeti u njemu, nego za umrijeti u njemu. Oni čine jedno Mjesto, gdje se griješi, namjesto jednoga, gdje se živi. Sve, što van Isusa Krista i Njegove Riječi Života stoji, je šuplja Cisterna. Sve, čime se pokuša to zamjeniti; sve, što pokušate činiti, da dobijete Mir; sve, što pokušavate činiti, da Utjehu dobijete, svaka Vrsta Radosti, koju vi od nekud drugo kao zamjenu za onu pravu primite, je jedna šuplja Cisterna puna prljavštine. ON dava potpuno Zadovoljstvo. Ja se još sjećam na jednog „Zelenokljuna“, koji je pred nekoliko Godina u Ljetu, kad sam izlazio na zadnja Vrata, tu stajao i mani rekao: „Ti samo radi toga tako o Žanama govoriš, koje Šorteve i ove Stvari nose, što si ti jedan stari Čovjek.“ „To je Razlog za to“, reče on.

Ja sam rekao: „Gledaj, koliko si ti star?“

On odgovoriše: „Dvadesetisedam.“

Na to sam rekao: „Kad sam je puno Godina mlađi bio nego ti, propovijedao sam isto to.“ Našao sam Izvor Zadovoljstva. On je moja Deo. Amen! Dokle On mene sa tim obezbijedi, je to nešto lijepo. Moja Umjetnost je, na Njega gledati, Djelo Njegovih Ruka posmatrati i vidjeti, što On čini. Nema drugi Izvor, od kojega bi znao.

O divana je Plima,
diže svaku Štetu;
tu počiva moja Duša:
u Krvi Jagnjeta Isusa.

Jedan sveti Izvor, napunjen sa Krvi
iz Isusovih Rana tekla,
i ko se utapa u tu Plimu
sve Fleke mu nestanu.

Ja vam kažem, ja nepoznam ni jedano drugo vrelo osim ovog Izvora. On me je očistio, kad sam bio prljav. On me drži čistim, jer ja želim u blizini njega živjeti i tu sviježu Vodu piti, koja moju Dušu sa Radosti puni. I kad sam tužan i mislim, da ne mogu više dalje ići, onda mogu kleknuti, moj Prst na jedno Obećanje staviti i reći: „Gospode, moj Bože, Ti si moja Snaga, Ti si moje Zadovoljstvo, Ti si moje sve u svemu.“ Već osjećam, da u mom Unutrašnjem nešto počima pjenušati, i ja izlazim iz moje Tužnoće vani.

Ja sam dakle preko pedeset Godina star, probudim se rano ujutro, i vi znate, kako je: jedva se dobiva Noga iz Kreveta. Oh, pada nam to jakom

teško. Kad neko na Vrata lupa ili Billy mi reče, da je negdje nužni Slučaj, i da moram tamo ići, onda mislim: „Kako ću to učiniti?“ Ja pokušavam, moju Nogu iz toga iznijeti i mislim to: „TI si Izvor, koji me sa Snagom puni.“ Amen. „Moja Snaga i moja Pomoć dolazi od Gospoda. TI si moj artoiski Studenac, Ti si moja Mladost.“ „Ali koji se nadaju Gospodu, dobijaju novu Snagu, podižu se na krilima kao orlovi, trče i ne sustaju, hode i ne more se.“ „Gospode, moj Bože, to je moja Dužnost da idem. Ja sam pozvan, da ostvarim moju Dužnost.“ I znate, kao iduće počinje to u meni pjenušati.

Prije nekoliko Dana imao sam u jednom Mjestu u Topeki, Kansasu, jedan Sastanak. Tu je bio jedan Dečko, jedan Propovjednik; jedan od onih, koji me prvo podržavaju. Brat Roy, koji ovdje sjedi, sjeća se tog Mjesta. Tu je jedan Krov padnuo na tog Propovjednika. On je bio na samrću. Njegova Jetra je bila pukla, njegova Slezena nije više bila na svom Mjestu. Tone su bile na njega padnule.

Ja sam sjedao za Doručkom i pričao sa mojom Ženom. Rekao sam: „Ženo, znaš, što bi Isus učinio, da je ovdje?“ Rekao sam: „kad je On meine podporavao_ ja vjerujem ova Riječ_, podporavao je kroz Krista.“ Onda sam rekao dalje: „To je jedna Smicalica Vraga. Kad bi Isus bio ovdje, išao bi On tamo i stavio bi Negove blažene Ruke na njega. Taj Čovjek bi ozdravio. Nebi smetalo, što mu je Jetra pukla_ on bi ozdravio, jer bi Isus ušao unutra, i On bi točno znao, ko je On. ON je znao za njegov Poziv. Pismo je bilo opravdano i On je potvrdio, da je On znao, ko je On bio. Nije bilo ni Sjene neke Sumlje. ON bi Njegove Ruke stavio na njega i rekao bi: „Sine, budi zdrav. Idi odavde vani!“

Rekao sam: „Nema dovoljno Vragova u Paklu, koji bi onda ovog Čovjeka mogli ubiti. On bi ozdravio.“ „Da“, rekao sam, „vidiš Ljubavi, On je bio Isus, svete Ruke Božije. Ja sam jedan Grešnik, ja sam kroz polni nagon rođen. Moj Otac i moja Majka su obadvoje bili Grešnici. Ja uopće nisam dobar.“ Onda sam rekao: „Ali znaš što? Da meni Bog da Viziju i da me pošalje tamo, onda bi bilo drugačije. Ja bi tamo otišao, postavio bi moje Ruke nanj, i on bi iz Kreveta ustao, kad bi On meni dao Viziju.“

Onda sam opet mislio: „Sve da mi se da jedna Vizija, što bi onda bilo drugačije? Bile bi iste prljave Ruke, koje bi ja stavio nanj_ isti Čovjek sa istim prljavim Rukama bi se zanj molio.“ Onda mi je došla Misao: „Ja sam Njegov Reprezentant. Onda Bog ne vidi meine. Krv pravednog je tu na Oltaru i zalaga se za meine. ON je sve, što meni treba. ON je moja Molitva, On je moj Život.“ Rekao sam: „Jedino bi bilo, da bi mu u Vjeri mogao postaviti Ruke, jer ja dobivam Vjeru kroz jednu Viziju. Ali bez Vizije bi ista Vjera isto učinila. Tako sam posmatrao sebe kao ništa i Njega kao moje sve u svemu. ON je moj Život; On je moj Nalogodavac. Mene nije jedna Denominacija poslala, On me je poslao. Aleluja! Ja idem u Njegovo Ime i

postaviti ću tome Ruke“, otišao sam tamo, stavio na tog Čovjeka Ruke, i još iste Večeri bio je potpuno zdrav na Sastanku. Amen! O da, On je Izvor. Jedan drugi Izvor ja nepoznam. Ništa osim Krvi Isusove.

Na Kraju želim još sledeće reći: Sve drugo su šuplje Cisterne i konačno će sve, što vi u njih stavite isteći. Ako vi vašu cijelu Nadu, vaše cijelo Vrijeme i sve drugo u ove zastajane Cisterne stavite, od kojih Gospod kaže, da su šuplje_ Bog reče, da su šuplje_, sve će što god vi u njih stavite propustiti. Vi sa njima nemožete ići dalje, jer one sve propuštaju. ON je jedini Put za Istinu, za Život, za vječnu Radost i za vječni Mir. ON je jedini i sami Put za tamo.

Neizcrpljiv Izvor Života je Isus Krist. Zašto? Ko je On? Ta Riječ. Isti. Ta Riječ, Život, Izvor, isti jučer, danas i zauvijek. Za istinitog Vjernika je najveća Radost, najveći Život, najveće Zadovoljstvo u Kristu. Ne punpati, ne potezati, ne pristupati, ne crpiti _ jednostavno vjerovati i počivati; to je On za Vjernike.

To je kao kod Oca Abrama: on nije nikad ništa privlačio; on se nije brinuo; on se nije brinuo_ on je imao Riječ! ON je ležao na Prsima *El Šadaja*. Kad je Abram skoro stotinu Godina bio star, prikazao mu sa je Bog i rekao: „JA sam Svemogući. (Hebrejska Riječ na ovom Mjestu je *El Šadaji* i znači „ Prsi- Bog“.) Ti si star i tvoja Snaga je otišla, ali nasloni se na Moje Prsi, hrani se i uzmi svoju Snagu iz ovog Izvora.“ Amen! Zašto se je hranio? Za jedno novo Tjelo. On je imao to Dijete sa Šarom, i pedeset Godina kasnije imao je on šest Sinova sa jednom drugom Ženom.

Oh, to je bilo El- Šadaji. Stara Oporuka pokazuje, što je On učinio, Nova Oporuka kaže, što će On učiniti. Amen! Isto i Stara. Sada je Prenos zbilja na Kraju, radi toga ću požuriti i kraće zaključiti. Prije nego to učinim, želim Iduće reći: Jednom sam imao jedan dobar Primjer od toga. Bio sam na Patroli. Mnogo Ljudi iz Okolice ovdje kod Georgetowna i Milltowna su znali, da je tu u Planinama bio jedan Izvor. To je bio jedan artoiski Studenac. Voda se je četiri do pet Stopa visoko bacala. Pjenušala je stalno i činila jedno Jezero. U Okolici je raslo puno poleinske Mente; jedna Vrsta Metlice. Kad sam bio žedan, išao sam uvijek k tom Izvoru. Legnuo bih i pio i jednostavno pio, onda bi sjednuo, pio bih dalje i opet čekao. Godinu u Godinu dolazio bi opet ponovo k tom Izvoru. On nije prestajao teći, dali je Zima ili Ljeto bilo. Nije se mrznuo. Nemože se artoiski Studenac zalediti. O ne! O ne! Svejedno, kako je hladno, on se neće zamrznuti. Cisterna se zamrzne; samo malo Mraza je dovoljno. Ali nešto, što se kreće, ima Život u sebi i stalno se kreće. Jedan artoiski Studenac se nemože zaustaviti. Svejedno, koliko je Duh na jednom Mjestu pritisnut_ Izvor je uvijek živ. Živi na Izvoru.

Posmatrao sam, da je on, uvijek kad sam tuda prolazio i iz njega pio, imao svježeu Vodu, i nije se trebalo za to brinuti: „Dali zaista još teče,

kad tamo dođem?“ Tekao je jednostavno.

Jedan stari Seljak pričao mi je: „Moj Djeda je iz njega već pio. Nije postalo manje“, reče on, „još uvijek je isti Izvor, koji je uzrak pjenio i koji se je tu u Plavu Rijeku ulijevao.“ Mislio sam: „Oh! Kako lijepo Mjesto na Vodi.“ Učinio bih Zaobilaz od jedne Milje, samo da dođem tu, jer je bilo tako divno, iz njega piti. Oh kako je ta Voda bila dobra! Kad sam u ovoj Pustinji Arizoni, mislim još uvijek na to: „Kad bi se samo opet na onaj divni Izvor mogao legnuti!“ To je isto kao što je David jednom rekao: „Oh, kad bi još jednom iz onoga Izvora mogao piti!“ Kad bi on tu mogao stići! Jednoga Dana sjeo sam i samnom se je nešto osobito desilo. Rekao sam: „Što te u svako Doba čini tako sretnim? Želio bih, da i ja budem tako veseo kao ti. Nikada te nisam vidio tužnim, odkad god dolazim ovdje. Na tebi nema ništa tužnog. Ti si uvijek pun Radosti, ti skačeš, ti pjeniš i ti si stalno u Pokretu, dali zimi ili ljeti, jeli hladno ili vruće, bilo što; ti si uvijek pun Radosti. Kako to ide? Jeli radi toga, što ja iz tebe pijem?“

„Ne.“

Rakao sam: „Možda zato, što Zečevi iz tebe piju i što ti to voliš?“

„Ne.“

Pitao sam dalje: „Što te potiče, da tako strujiš? Što te čini tako sretnim? Kako to ide, da si uvijek pun Radosti?“ Opet sam pitao: „Jeli radi toga, što Ptice iz tebe piju?“

„Ne.“

Što ja iz tebe pijem?“

„Ne.“

„Zašto si onda tako pun Radosti?“, želio sam znati.

Da mi ovaj Izvor odgovoriti može, rekao bi: „Brate Branhame, nije radi toga, što ti piješ, i ako ja to cijenim, ili što ja Ptice oskrbljavam. Ja stojim svima na Raspolaganju, koji žele piti. Jedino, što se mora činiti, ovdje doći i piti. Što me ali tako sretnim čini, nije, da sam taj, koji struji, nego da je nešto u meni, što me tjera. To je nešto što me čini strujnim.“

Tako je i sa jednim Duhom ispunjenim Životom; kako je Isus rekao: „Nego, voda što ću mu ja dati biće u njemu izvor vode koja teče u život vječni“_ k jednom artoiskom prebujnom Studencu, koji stalno teče. Jeli ostatak Općine gore ili dolje_ vi ste isto na Izvoru. Zašto se hoćete sa jednim starim Denominativnim Sistemom i sa jednom Cisternom punom Parazita i sa svemu drugom namiriti i iz stajaće Vode piti, kad ste vi k jednom Izvoru, k jednom artoiskom Studencu pozvani!

Ja mislim na to, kako se je vani probilo, kako se je prevrtalo, smijelo, radovalo, skakalo i šalilo. Jeli bilo hladno, vruće, kišovito, ili suho, sve ako je cijela Zemlja izsušena bila, pjenušao je on kao uvijek, jer on je bio duboko zatemeljen i dolazio iz Dubine vani.

Oh, ja želim na ovom Izvoru živjeti. Uzmite sve ove od Ljudi učinjene Sis-

teme i sve vaše odstajane Gustijerne ili stagnirane Cisterne, ako hoćete, ali pustite meine ovom Izvoru doći.

Pustite me tamo ići, gdje se On obilno izljuje. On je moja Radost; On je moj Život; On je moja Snaga; On je moja Voda; On je moj Život; On je moj Liječnik; On je moj Spasitelj; On je moj Kralj. Sve, što mi treba, nalazim u Njemu. Zašto bi htio ići negdje drugo?

Brate, Sestro, Ne želite li Večeras k tom Izvoru doći? Ne želite li? Ako još niste tu, ne želite večeras prihvatiti, za vreme dokle mi svoje glave povijemo? Šupljikave Cisterne, gde vodu kroz - I Svet puštaju - prljavštinu štala I od prošlih vremena. Zašto vi večeras neuzmete ovaj Izvor, ovo vrelo, ispunjen u Krvi gde je iz Žila Emanuela tekla i gde se sve ove stvari nemogu zadržati? Da bi nam večeras Bog pomogao u ovoj suvoj i žednoj zemlji; kako je Prorok rekao "On je jaka Stena u divljoj Oluji." On je izvor. Neželite li vi sa vašim srcem k Njemu večeras doći, dokle se mi pomolimo? Skupoceni Nebeski Oče nepostoji ni jedno drugo vrelo; upravo kako muzika svira: "Ovde moja duša počiva, u Krvi Jagnjeta Isusa" Tamo sam ja bio rođen, tamo sam ja odrastao tamo ja želim da živim I umrem I vaskrsnem u Njegovoj prisutnosti. Dopusti mi da b zauvek bio u Njegovoj prisutnosti, Gospode jer ja neznam ni o čem drugom, bez vere ispovesti, bez zakona bez ljubavi - u Krstu, bez veroispovesti, samo Krst, bez knjige osim Biblije, bez radosti osim u Njemu - ni od čega drugog. O Bože ako bi On meni oduzet bio, nebih nizačim Mario koliko bih ja od sveta posedovao sve bi bilo sama smrt. Ja bih išao u naokolo sa svojim rukama preko svoje glave ako bi mi On uzet bio, ja bih otišao, Gospode. Ipak dozvoli Njega u meni, zatim je decembar prijatan kao Maj, zatim nas ne smeta niti vruće niti suvo mesto, niti bi ijednom smrt mogla biti pobednik. Mi želimo Njega da imamo, Oče pokloni Njega večeras svakom verniku ovde obilato, jer su oni u ovoj prostoriji pretrpeli.

Mnogi od njih večeras moraju da voze na putu, da bi dospeli do njihovih domova. D a bi ovo njihovo mišljenje bilo: " Ja živim u ovome izvoru." Ja živim I pijem satom za satom sveže od Njega." Ako oni još to nisu primili - da bi oni Njega sad prihvatili, da bi oni ovoga izvora mogli direktno sa sobom poneti."I evo Ja sam s vama; i evo ja sam svama, u sve dane do svršetka veka." Pokloni ove stvari, Oče. Dokle mi još uvek svoje glave držimo povijene: nalazi li se neko večeras ovde, gde želi da kaže: "Gospode odnesi me sada do toga izvora. Ja nisam samo došao, i da čujem samoja sam došao, I da nešto pronadjem. Ja sam došao, I da Tebe pronadjem, Gospode. Večeras si mi potreban. Dodji sada u moje srce. Učini, Gospode." Koliko vas ima? Bog vas blagoslovio. Da bi Gospod svakog pojedinca blagoslovio. Oče, Ti jesi ruke, koje su bile podignute, video; isto od onih, koji stoje u sporednim prostorijama I gde se napolju nalaze. Ti si ih video, Oče. Ja molim, da im Ti sve pokloniš šta im je potrebno. Možda su oni iz

jedne stare Cisterne pili, Gospode; bilo je možda samo jednog prekida na polovini puta, gde je od nekuda neko jednu cisternu bio iskopao. Ona je sa svakom vrstom čudnovatih nauka, gde Reč odriču, ustajala. Ja Molim o Bože da bi oni večeras ka Njemu gde je ovaj izvor, taj izvor Života, dodju. Pokloni, Oče. Ja ih sada Tebi predajem u Isusovom imenu. Ti si mi kazao ako Ti u mojem Imenu nešto zaištete dogodiće se." Gospode ja ne bih zato zamolio, ako ne bih poverovao da će da se dogodi. Iz navike kazao. Ipak ja molim iskreno za njih. Ja se molim za njih I veujem da ćeš Ti njima pokloniti, šta si Ti obećao.

Večeras ću ih odstraniti od Cisterne. Odvesti ću ih od tog Mjesta, gdje su pili, gdje nisu bili stavljeni u zadovoljstvo, dalje od tamo i ka ovom Izvoru ovamo. Ja to činim u Ime Isusa Krista.

Oni pripadaju Tebi, Gospode. Pusti ih sada od Tebe, od žive Vode, Izvora žive Vode piti. Za to ja molim u Ime Isusa. Dozvoli to, Gospode. Amen!

O divna je Plima,
diže svaku Štetu;
tu počiva moja Duša,
u Krvi Jagnjeta Isusa.

Što me čisti od Grijeha?
Samo Krv Jagnjeta Isusa!
Gdje bi bilo zame lečenja?
Samo u Krvi Jagnjeta Isusa!

O Isuse, ozdravi ove Ljude, Gospode! Daj to, Gospode. Ja molim za to u Ime Isusa, da Ti to učiniš, o Bože. TI znaš sve Stvari.

Tu počiva moja Duša,
u Krvi Jagnjeta Isusa.

Mislite o tome! Ja neznam za nikakvi drugi Izvor. Ja nepoznam ništa drugo nego Njega. Ja ne tražim, ništa drugo osim Njega poznati. Ništa osim Krvi Isusove.

O divna je Plima,
diže svaku Štetu;
tu počiva moja Duša,
u Krvi Jagnjeta Isusa.

Dajte da se rukujemo, dok mi to još jednom pjevamo. Volite li se? Ima li neko ovdje, koji ima nešto protiv jednog drugog? Ako da, onda idi njemu i

donesi to u red. Čini to. Ne dopusti da odemo ovako odavde. Ako vi bilo nešto protiv nekoga imate, idite tome i uredite to. Imate sada Mogućnost ići tamo i reći: „Brate, Sestro, ja sam nešto o tebi rekao. Ja sam nešto mislio. Nisam to htio činiti. Oprosti mi.“ Tako treba biti. Dopustite nam Izvor uvijek između nas imati.

Tu počiva moja Duša,
u Krvi Jagnjeta Isusa.
O divna je Plima,
diže svaku Štetu;
tu počiva moja Duša,
u Krvi Jagnjeta Isusa.

Oh, nije li On divan? Ni jedan drugi Izvor. Mi se ne želimo sa drugim Stvarima pomiješati. Mi smo se odstranili, ostavili Svijet pozadi. Mi ne želimo ništa više od Češnja Egipetskoga ni od šupljih Cisterni. Mi smo na hodočašćenju sa Gospodom Isusom, onom udarenom Stijenom, jedemo Manu, koja dolazi odozgor - jedemo Hranu Anđela i pijemo iz Stijene.

Tu počiva moja Duša,
u Krvi Jagnjeta Isusa.

Pustite nas pognuti Glave i moliti, da Bog svakog pojedinog od vas bogato blagosovi, da bude Njegova Milost i Sažalnost koja je kroz idući Tjedan kod vas. I ako se desi, da neko od vas iz Zastora mora ići, onda mislite, da je to samo nekoliko Ura Sna i Odmora, dok se mi opet vidimo. Mislite na to, da oni, koji još žive i koji ostaju, onima, koji tu spavaju, neće prestići, jer Truba Božija, zadnja Truba će zatrubiti - šesta koja već trubi. Zadnja Truba, kao i šesti Pečat, će Dolazak Gospoda biti. Ona će zatrubiti, i Mrtvi u Kristu će kao prvi uskrsnuti. Do tada počivaju samo. I ako vam se nanese Šteta, onda pjevajte:

Pustite nas hodati u Isusovo Ime,
On je jedna dobra Brana;
U Njemu ćemo pobijediti
Našeg Neprijatelja cijelu Vojsku!

Vragovi će bježati. Mislite na to, mi se nadamo, da ćemo vas iduću Nedjelju ujutro opet ovdje vidjeti. Dovedite Bolesne i jadne sa sobom. Ja ću za vas moliti, molite i vi za me. Hoćete li to učiniti? Recite: „Amen.“ Ja ću za vas moliti, da vas Bog blagosovi.

O kako slatko zvoni,
kad Srce o Isusu pjeva!
O kako slatko zvoni,
kad jedno Srce o Isusu pjeva!
Pjevaj moćno u Isusuvo Ime,
Njegovu Slavu s Hrabrošču svjedočite,
dok mi tom Jatu stignemo,
koje se krunjeno klanja pred Njim.

O kako slatko zvoni,
(Zar nije ovo skupocijeno Ime
stvarno skupocijeno i drago?)
kad Srce o Isusu pjeva!
O kako slatko zvoni,
kad jedno Srce o Isusu pjeva!

Uvijek je teško, od vas otići, iako ja znam, da je neizdržljivo vruće za vas. Ali to je zaista nešto naročito. Pustite nas još jedan Stih pjevati. Hoćete li to učiniti? *Blagosovijena bila ova Sveza*. Koliko vas zna ovu staru Pjesmu? Prije puno Godina smo je često pjevali.

Pomišljao sam Večeras na to, da su samo dvoje od onih Stotina samo ostali, koji su ovu Pjesmu onda ovdje u Kapeli sa nama pjevali, kad smo si jedno drugom davali Ruke. *Blagosovijena bila ova Sveza*. Mnoge od njih sam ovdje na Groblju sahranio. Oni čekaju. Ja ću ih opet vidjeti. Ponekad ih vidim u Viziji, kad iza Zastora Vremena gledam. Oni su tu. Dopustite nam pognuti Glave, dok mi sada pjevamo:

Blagosovijena bila ova Sveza,
koja nas u Gospodu ujedinjuje;
vezane od drage Ruke Krista,
stanite čvrsto, dok On nastupi.

I idemo li mi svi odavde,
to nam daje duboku Bol,
Ipak ostajemo u Duhu ujedinjeni
i putujemo u Nebo

Dok mi naše Glave i dalje pognute držimo, predavam Božiju Službu sada Svećeniku, da on sa Molitvom zaključi.

Umnožavanje i kopiranje je samo sa Dozvolom dopušteno
Izdavač: Ewald Frank, Misionar Poštanski Pretinac 100707, 47707 Kre-
feld, Njemačka. Čitavo Odpremanje usljeđuje se na Bazi dobrovoljne

donacije. Sva uplaćivanja na Misijski Rad u Njemačkoj: Slobodna Narodna Misija Krefeld, Poštanski Žiro- Ured Essen, Br. 167606-439 ili Slobodna Narodna Misija Krefeld, Sparkasse Krefeld Br. 1209386, BLZ 320500 00

Misijski Rad u Švaicarskoj: Ujedinjene Slobodne Narodne Misije, Poštanski ček- Račun Basel Br. 40- 35520- 7 ili Ujedinjene Slobodne Narodne Misije , Švicarsko Društvo Banka, Zürich- Kloten, Br. 847. 272. 01. Na Misijski Rad u Austriji: Slobodna Narodna Misija, Poslovni ček – Račun Wien, Br. 7691. 539.